

[Peter Brixtofte]

Men nu er man endt i den modsatte grøft. Først fjernede man fradragsretten for ejendomsskatter, så gennemførtes en skattereform, som Venstre stemte for. Men den skattereform var reelt uden overgangsordning. Skattereformen var for barsk, først og fremmest fordi den ikke gav ejerne af parcelhuse og ejerlejligheder tid til at omstille sig. Dernæst fik vi kartoffelkuren, der bl.a. forringede lånemulighederne for ejerboligerne kraftigt. Og alt dette blev gennemført, samtidig med at inflationen blev mindre og mindre og i dag slet ikke eksisterer. Hvor man tidligere skulle sidde lidt hårdt i det i starten og derefter få det lettere, så er det i dag sådan, at hvis man sidder hårdt i det i starten, så bliver man ved med at sidde hårdt i det.

De hårde indgreb mod ejerboligerne har ført til mange tvangsauktioner og store tab for de finansielle institutioner. Det skader i høj grad også vort erhvervsliv, og dermed beskæftigelsen, fordi udlånsrenten i pengeinstitutterne er blevet højere end nødvendigt, og fordi kreditforeningerne nu er presset til at være alt for restriktive i deres långivning.

Det må understreges, at Folketingets flertal efter valget i december 1990 har prøvet at mildne luften for de klippede får. Det lykkedes således for den daværende boligminister, hr. Svend Erik Hovmand, at gennemføre en tilskudsordning til vedligeholdelsesarbejder, der sikrede bedre boliger, flere i arbejde. Det har vi været fælles om. Jeg vil godt understrege, at jeg havde foretrukket Centrum-Demokraternes forslag om et fradrag, men vi må så leve med det næstbedste.

Det lykkedes også for den daværende minister, hr. Svend Erik Hovmand, at liberalisere reglerne om realkreditlån. Disse bestræbelser er ført videre af den nuværende boligminister, og det fortjener han ros for.

Det eneste negative, der sådan set er sket i de sidste par år, er de forhøjelser af ejendomsskatterne, der er sket i visse kommuner. Der er desværre kommuner, der ikke har nedsat grundskylden, da ejendomsvurderingerne steg. Dertil kommer så, at der er mange kommuner, der allerede er nede på minimum og derfor ikke har muligheden for at sænke grundskylden. Det kan man imødegå ved at vedtage den dagsorden, som vi har foreslået, hvor bundgrænsen bliver fjernet.

Må jeg afsluttende slå fast, at ejerboligmarkedet er slået helt ud af kurs. Det har vi alle sammen et medansvar for. Det kan være, der er enkelte partier, der føler sig udenfor. Men vi i Venstre erkender vort medansvar for det, der er foregået.

Vi mener også, at vi er nødt til at rette op på det. Vi mener, at problemerne for ejerboligmarkedet slår igennem på hele erhvervslivet, i hele arbejdsløshedssituationen, og derfor bør man hurtigst muligt gøre noget for at forbedre økonomien og sikkerheden for ejerboligerne. Det haster, og derfor: Jo før der gennemføres forbedring, jo bedre. Lad os komme i gang.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg synes ærlig talt, det er flot, når nogen erkender, at det, de har gjort, ikke var så godt. Derfor synes jeg ikke, at hr. Peter Brixtofte skal skoses for at have indrømmet, at Venstre har et medansvar for den situation, boligejerne står i. I Fremskridtspartiet, som ikke har stemt for noget af det, glæder vi os simpelt hen over, at Venstre og Det Konservative Folkeparti nu er med til at kæmpe for boligejernes sag, og vi vil ikke skose dem for, at de ikke var så lette at få til at komme med på det hold, da de var i regering.

Så vil jeg i øvrigt gerne sige, at det ikke kan nytte noget, at man her i salen vil dreje debatten derhen, at der er nogle boligejere, der har det særlig hårdt, at dem skal vi koncentrere os om at hjælpe, og det er jo det, regeringen har gjort. For det er at vende tingene på hovedet. Det er at vende tingene på hovedet at foretage de redningsaktioner, som jeg før fortalte at man har foretaget gennem de sidste 4-5 år, fordi man har opkrævet for mange penge hos boligejerne.

Man har ladet boligejerne betale for stor en del af samfundsregningen, og det er den del, de har betalt for meget, som de nu skal have sendt tilbage. Det er sådan, debatten bør føres, og den bør ikke føres som, at der er brug for en eller anden hjælpeforanstaltning. Det kan ikke hjælpe noget, at vi til sidst bliver et samfund af tilskudsmodtagere alle sammen. I yderste konsekvens kan vi vel, når vi har betalt hele vores løn til samfundet i form af skatter, få udleveret nogle klippekort, så vi kan komme med bussen, og så vi kan få noget at spise, og så kan vi